

EHBSO

EHBSO is de afkorting van Eerste Hulp Bij Sport Ongevallen. Is er een verschil met de 'gewone' EHBO ?

Wanneer je in het dagelijks leven bijvoorbeeld je enkel verstuikt kun je als EHBO-er in alle rust proberen een diagnose te stellen en iemand evt. naar het ziekenhuis sturen voor het maken van Röntgenfoto's. De vraag of je verder kunt werken is in eerste instantie niet aan de orde. Dit in tegenstelling tot een zelfde ongeval op een sportveld. Vooral als het sportniveau hoger wordt, wordt de vraag om verder te spelen steeds belangrijker. Ook staat de hulpverlener (EHB(S)O-er) altijd onder tijddruk omdat, afhankelijk van de tak van sport, je vaak in een paar minuten tijd de juiste diagnose moet stellen. Je moet beslissen of iemand al of niet verder kan spelen, zonder dat je hiervoor moderne hulpmiddelen als bijv.

Röntgenfoto's tot je beschikking hebt. Bovendien moet je bij verder spelen ook nog maatregelen nemen (bijv. intapen) om verder spelen mogelijk te maken.

Die vraag over al of niet verder spelen wordt steeds moeilijker wanneer het sportniveau hoger wordt. Bij een voetbalcompetitiewedstrijd in de vijfde klas zul je eerder besluiten om te stoppen dan bij een eredivisie- of Europacupwedstrijd. Financiële belangen worden steeds groter, voor zowel de speler, de coach, als de club zelf. Verder is het belangrijk of het om een 'gewone' competitiewedstrijd gaat of juist om een beslissingswedstrijd.

In een paar seconden of minuten tijd moet de hulpverlener beslissen of hij een sporter al of niet door laat spelen. Daarnaast maakt het verschil welke soort sport je doet. Wanneer iemand zijn voet verstuikt tijdens een voetbalwedstrijd, moet je weten of er nog gewisseld kan worden. Maar wat moet je doen als er geen wisselmogelijkheden meer zijn, en de trainer eigenlijk niet met tien man verder wil spelen? Bij tennis betekent stoppen dat je automatisch de partij hebt verloren (zie bijv. Raemon Sluiter bij de halve finale van de Davis-Cup) Maar wat doe je tijdens het kaatsen wanneer iemand zijn enkel verstuikt? Ik heb het zelf meegemaakt het afgelopen seizoen tijdens de hoofdklasse wedstrijd in Franeker, met Auke van der Graaf. De diagnose was snel gesteld. Er was **geen** botbreuk.(zie WIS IN juli 2001) . De stand was 4-3 in de finale en Auke wilde graag doorkaatsen. Dan moet je als EHBSO'er een aantal afwegingen maken. Wanneer Auke zou stoppen wordt er bijgeloot en is hij zijn prijs en evt. krans en evt. derde punt voor de overwinning kwijt (Zie volgens de regels, WIS IN.....). Ik vond het verantwoord dat Auke met een Coumans-bandage in het veld kon **staan**. Dit is iets heel anders dan door**kaatsen**. Immers de partij zou snel voorbij kunnen zijn. Simon & Kor, de maten van Auke, waren het hiermee eens, dus de beslissing was toen snel genomen. Het is misschien voor het publiek, op dat moment van de wedstrijd, niet de meest aantrekkelijke oplossing, maar op zo'n moment kies je altijd voor de sporter en niet voor het publiek.

Ik heb mij later afgevraagd wat we zouden hebben gedaan als dezelfde situatie zich voor zou hebben gedaan in de eerste omloop van een partij? Of je zou direct besluiten om te stoppen of het misschien toch even proberen en alsnog besluiten om te stoppen als het echt niet gaat. In zo'n situatie worden je beide maten gedupeerd als ze de hele dag eigenlijk met zijn tweeën moeten kaatsen.

Wat doe je als deze situatie zich voordoet in de finale in Arum, 3 dagen voor de PC? Iedere extra minuut rust is dan alleen maar gunstig met het oog op de PC.

En wat te doen als het op de PC zelf gebeurt? We hebben op de opleiding EHBSO geleerd om zelfs even met de sporter grenzen te overschrijden. Emoties van de kaatser spelen ook een

grote rol. Als de kaatser zelf voelt dat het niet meer gaat is de beslissing om te stoppen gemakkelijker te nemen.

Wat je verder leert bij EHBSO is om je van tevoren goed te verdiepen in zowel de sportreglementen als de toernooireglementen. Wist u bijv. dat bij een turntoernooi niemand behalve de coach het 'veld' mag betreden. Wanneer er tijdens een turnoefening iets gebeurt moet de communicatie altijd via de coach verlopen. Bij een sport als judo betekent het betreden van de mat zonder toestemming van de scheidsrechter direct verlies voor de judoka. Wanneer er wel toestemming wordt gegeven om de mat te betreden dan mag je de judoka nog niet aanraken. Hij moet bij wijze van spreken zelf een pleister plakken. Doe je dit als EHBSO-er zelf dan heeft de judoka weer verloren.

Bij de reanimatie is er een slogan; wanneer iedere seconde telt. Uit bovenstaande mag duidelijk zijn dat in de sportwereld bij iedere blessure iedere seconde telt. Volgende maand gaan wij eens kijken of de inhoud van een EHBSO-koffer verschilt van de inhoud van een 'gewone' EHBO-koffer.